

PAILIN

คู่มือเรียนพูดภาษาอังกฤษเบื้องต้น จนพูดคุยกับฝรั่ง ได้คล่อง

ได้ผลจริง

พูด

ปร๋อ

เข้าใจทุกขั้นตอนการ

สนทนา

ฉบับ

ก้าวทีละขั้น

จำได้ไม่มีลืม

โดย...ปรเมศน์ เนตรชีวะ

การฟัง Listening

การพูด Speaking

การเขียน Writing

การอ่าน Reading

คู่มือเรียน

พูดภาษาอังกฤษเบื้องต้น

จนพูดคุยกับฝรั่งได้คล่อง

ฉบับ

ก้าวที่ละขั้นทำได้ไม่มีลืม

PAILIN
สำนักพิมพ์โปลิ้น

คู่มือเรียนพูดภาษาอังกฤษเบื้องต้น จนพูดคุยกับฝรั่งได้คล่อง ปรพนทร์ เนตรวีระ

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
ปรพนทร์ เนตรวีระ.

คู่มือเรียนพูดภาษาอังกฤษเบื้องต้นจนพูดคุยกับฝรั่งได้คล่อง.—กรุงเทพฯ : โพลีน, 2552.
192 หน้า.

1. ภาษาอังกฤษ_บทสนทนาและวลี. I. ชื่อเรื่อง.

428.3495911

ISBN 978-974-7492-71-2

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท โพลีนบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
ที่ปรึกษาภาคกฎหมาย
ผู้จัดการสำนักพิมพ์
บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการต้นฉบับ
กองบรรณาธิการ
พิสูจน์อักษร
ออกแบบปก
ศิลปกรรม
พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม
ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์
อนันต์ แยมเกษร น.ม. น.พ.ม.
สมบัติ สุทธิจิตร
ลาวัณย์ เฉลิมชัยวัฒน์
เสริมสิทธิ์ วงศ์สิงห์
สุวิรัตน์ เข็มหลวง สุพรรณษา อันวรค์ ศิริพร พงศ์สันติวิภา
จิตตรา ศิริความ
ART CORNER GROUP
ART CORNER GROUP
บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟิค จำกัด

จัดพิมพ์จัดจำหน่าย

บริษัท โพลีนบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

81 ถนนสีจิวทอง แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-974-7492-71-2

8 788747 482712

ราคา 155 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

หนังสือเล่มนี้เขียนเพื่อมุ่งหวังให้คนไทยเรียน อ่าน เขียน ฟัง พูด ภาษาอังกฤษได้ โดยจะเป็นบันไดขั้นแรกที่จะก้าวไปสู่การเข้าเรียนในระดับ วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่อไป

สำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือความสม่ำเสมอตรงที่

1. **อ่าน (Reading)** ถ้าจะเรียนแบบตรงๆ (Direct Method) จะต้องพยายามอ่านมากๆ จดจำประโยคที่เจ้าของภาษาพูดหรือแต่งไว้อย่าง สละสลวยนั้นไปใช้ให้ได้ แต่การอ่านมิได้แสดงออก เพียงแต่อ่านให้รู้เรื่อง หรือเข้าใจเท่านั้นก็เป็นการเพียงพอ

2. **เขียน (Writing)** ถ้าเราเขียนอยู่กับบ้านหรือที่ทำงานก็ไม่มีปัญหา หากจำเป็นต้องไปเขียนในห้องสอบแข่งขัน จะต้องรีบคิดรีบเขียน ชักช้า มิได้ แต่ก็ยังดีที่เราพอจะมีเวลาคิดถึงศัพท์ ประโยคต่างๆ มาเขียน ถ้าคิด ได้เร็ว ก็ทำให้เขียนได้เร็ว คิดช้าก็อาจไม่ทันการ

3. **ฟัง (Listening)** จะใช้ในการสนทนา เราจะมัวมานั่งฟัง ยืนฟัง ฝ่ายเดียวก็เสียเวลาเปล่า ถ้าฟังฝ่ายเดียวไม่ต้องสนทนาโต้ตอบก็ไม่มีปัญหา อีกเช่นกัน การฟังมากได้ยินมากจะมีประโยชน์ เพราะเราชินหูรู้สำเนียงเขา พูดกันจริงๆ แต่บางคนเรียนภาษาอังกฤษมามากพอสมควร เวลาจะพูด โต้ตอบกับฝรั่งมักจะพูดไม่ออก ตอบเขาไม่ทันเพราะมัวแต่คิดหาศัพท์หรือ ผูกประโยคอยู่

duction

4. พูด (Speaking) คือ การโต้ตอบเมื่อเราฟังเขาถามมา เราต้องพูดตอบไปทันทีทันใด การสนทนาจึงจำเป็นที่ทุกคนจะต้องฝึกพูดให้คล่องให้ทันท่วงที ทางที่ดีจึงจำต้องมีประโยคตัวอย่าง บทสนทนาโต้ตอบเป็นเรื่องราว พูดบ่อยๆ พูดมากๆ ก็ทำให้เคยชินไปเอง พอฟังเขาถามก็สามารถตอบได้ทันท่วงที

ดังนั้น การเรียนภาษาอังกฤษจึงไม่มีทางอ้อม (Indirect) มีแต่ทางตรง (Direct) อย่างเดียว คือ อ่านมาก เขียนมาก ฟังเขาพูด ฟังเทป และพูดสนทนาเสมอๆ เราอ่านจากหนังสือ เขียนจากแบบฝึกหัด ฟังจากวิทยุ โทรทัศน์ จากคนที่ฝรั่งพูดจริงๆ และหาทางพูดจาสนทนากับคนที่เขาใช้ภาษาอังกฤษจริงๆ เสมอ

คนที่ตั้งใจจริงเท่านั้น จึงจะประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง

ปรารภนาดี

บรรณาธิการ

สารบัญ

Con

- 8 การเรียนภาษาอังกฤษต้องอาศัยหลักภาษา
- 16 เรียนพูดเบื้องต้น
- 29 ข้อน่ารู้เกี่ยวกับการสนทนา
- 42 คำหรือวลีที่ใช้สนทนาประจำวัน
- 54 นี่คืออะไร?
- 63 การนับตัวเลข
- 69 การกล่าวทักทายเมื่อพบกัน
- 75 การบวก-ลบ-คูณเลขเบื้องต้น
- 81 บุพบทที่ใช้ประจำวัน
- 87 ดิน-ฟ้า-อากาศ
- 94 ประโยคพูดโดยใช้คำย่อ
- 100 เกี่ยวกับสี
- 106 คำนามและคำนำหน้านาม

tent

นามนับได้ 109

นามนับไม่ได้ 114

จงเปิดประตูให้หน่อย 120

วันแห่งสัปดาห์ 127

การดูนาฬิกาและการถามเวลา 133

สนทนาเกี่ยวกับเวลา 140

การใช้คำตรงกันข้าม 146

สรรพนามและกริยา 152

ในห้องเรียน 164

การนับลำดับที่ 173

อาหารการกิน 180

กิจวัตรประจำวันของฉัน 187

ชิวอัยยาบ

ก้าวหน้า

ทีละขั้น

จำได้

ไม่มีลืม

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ต้องอาศัยหลักภาษา

ตัวอย่าง

มีหลายคนมักพูดว่า เรียนพูดภาษาอังกฤษนั้นไม่จำเป็นจะต้องรู้หลักภาษาของเขา นั้นไม่จริง ทุกคนเรียนไปจะค่อยรู้ไปเองว่า คำไหนเป็นคำนาม คำไหนเป็นกริยาไปเรื่อย ๆ ถูกอยู่ตรงที่ว่า เรียนพูดไม่ต้องเอื้อไวยากรณ์ (หลักภาษา) แต่นักพูดหรือนักสนทนาที่ดีจะต้องรู้ไวยากรณ์มากพอสมควร

ก่อนอื่นที่เราจะเรียนพูด ประการแรกจะต้องเรียนรู้อักษรภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 แบบเสียก่อน แต่ละแบบเขาใช้ไม่เหมือนกัน ถ้าใช้อ่าน เราจะเรียนเพียงแบบพิมพ์ใหญ่และแบบพิมพ์เล็กเท่านั้น แต่เวลาจะใช้เขียน เราจะต้องฝึกหัดเขียนให้ได้ทั้งแบบเขียนใหญ่และแบบเขียนเล็ก ซึ่งจะขอนำเอามาเริ่มเรียนกันตามลำดับ ดังต่อไปนี้

พิมพ์ใหญ่	พิมพ์เล็ก	เขียนใหญ่	เขียนเล็ก	คำอ่าน	ตรงกับอักษรไทย
A	a			เอ	เออะ, อะ, อา
B	b	A	a	บี	บ
C	c	B	b	ซี	ซ, ค
D	d	C	c	ดี	ด
E	e	D	d	อี	อี
F	f	E	e	เอฟ	ฟ
G	g	F	f	จี	ก, จ
H	h	G	g	เฮช	ฮ, ช
		H	h		

I	i	I	i	ไอ	อิ อี ไอ
J	j	J	j	เจ	จ
K	k	K	k	เค	ข ค
L	l	L	l	แอล	ล
M	m	M	m	เอ็ม	ม
N	n	N	n	เอ็น	น
O	o	O	o	โอ	โอะ โอ
P	p	P	p	พี	พ ป
Q	q	Q	q	คิว	คว ค
R	r	R	r	อาร์	ร
S	s	S	s	เอส	ส ศ ษ
T	t	T	t	ที	ท ต
U	u	U	u	ยู	อุ ย
V	v	V	v	วี	ว ฟ
W	w	W	w	ดับเบิลยู	ว
X	x	X	x	เอ็กซ์	คช ช
Y	y	Y	y	วาย	อี ย ไอ
Z	z	Z	z	เซตซ	ซ

หมายเหตุ : พยัญชนะ z ชาวอเมริกันอ่านออกเสียงว่า ซี

อักษรภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัวนี้ แบ่งออกเป็นพยัญชนะ (consonants)

21 ตัว และสระ (vowels) 5 ตัว สำหรับ y เป็นได้ทั้งพยัญชนะและสระ

ให้ลองสังเกตการนำพยัญชนะไปผสมสระเป็นคำ (word) จะมีเสียงอ่านดังนี้

boy	บอย	เด็กชาย
cat, car	แคท คา	แมว รถยนต์
dog	ด็อก	สุนัข
fan, frog	แฟน ฟรอก	พัดลม กบ
goat	โกท	แพะ
hand, house	แฮนด์ เฮาส์	มือ บ้านเรือน
jar, jug	จา จัก	โถ่งน้ำ เหยือกน้ำ
king	คิง	กษัตริย์ ราชา
lake, land	เลค แลนด์	ทะเลสาบ แผ่นดิน
man	แมน	คน (ผู้ชาย)
nose	โนส	จมูก
pan, pen	แพน เพ็น	กระทะ ปากกา
queen	ควีน	ราชินี
ring, river	ริง ริฟเวอะ	แหวน แม่น้ำ
song	ซอง	เพลง
tree	ทรี	ต้นไม้
van	แวน	รถตู้
woman	วูเมน	คน (ผู้หญิง)

xylophone	ไซโลโฟน	ระนาด (เครื่องดนตรี)
young, year	ยัง เยีย	หนุ่ม ปี
zebra	ซีบรา	ม้าลาย

สำหรับสระ 5 ตัว เมื่อผสมพยัญชนะและสระอาจจะอ่านออกเสียงเป็นเสียงสระเสมอ เช่น

ass	แอส	ลา
egg	เอก	ไข่ (ไข่ เบ็ด นก)
inn	อินน	ที่พักระหว่างทาง (โรงแรม)
ox	ออกซุ	วัวตัวผู้
under	อันเดอะ	ข้างใต้ สร้าง

ยกเว้น พยัญชนะ y ถ้านำหน้าคำจะออกเสียงเป็นพยัญชนะ เช่น

yard	ยาด	สนาม หลา
yellow	เยลโล	สีเหลือง

และถ้าอยู่ท้ายคำจะออกเสียงเป็นสระ เช่น

party	พาที้	งานเลี้ยง (ปาร์ตี้) (=อี)
day	เด	วัน (=เอ)
guy	ไก	ชายหนุ่ม (=ไอ)

แบบฝึกหัดคัดลายมือ

Bangkok	Sunday	Monday
Tuesday	Wednesday	Thursday
Friday	Saturday	Thailand
กรุงเทพฯ	วันอาทิตย์	วันจันทร์
วันอังคาร	วันพุธ	วันพฤหัสบดี
วันศุกร์	วันเสาร์	ประเทศไทย

January	February	March
April	May	June
July	August	September
October	November	December
มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม
เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน
กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน
ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม

อักษร 26 ตัวนี้ แบ่งออกเป็น 4 แบบ และมีวิธีใช้ดังนี้

- A. แบบพิมพ์ใหญ่ ใช้พิมพ์เป็นตัวนำประโยค ชื่อคน ชื่อสถานที่ ชื่อคำเฉพาะ ชื่อ-วัน-เดือน ฯลฯ
- B. แบบพิมพ์เล็ก ใช้พิมพ์เป็นตัวตาม แบบพิมพ์นี้จะปรากฏอยู่ตาม หนังสือ ตำรา หรือในหน้าหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ทั่วไป
- C. แบบเขียนใหญ่ ใช้เขียนเป็นตัวนำประโยค ชื่อคน สถานที่ ชื่อวัน-เดือน และคำเฉพาะ
- D. แบบเขียนเล็ก ใช้เขียนเป็นตัวตาม แบบเขียนนี้ใช้สำหรับเขียน ด้วยมือ เช่น นักเรียน-นิสิต-นักศึกษา เขียนแบบฝึกหัด และสอบ ในโรงเรียน-วิทยาลัย-มหาวิทยาลัย ฯลฯ

หลักการเทียบพยัญชนะไทย-อังกฤษ

พยัญชนะไทย	พยัญชนะอังกฤษ
ก	G หรือ K
ข ขุ	K หรือ KH
ค ค ฅ	K หรือ C
ง	NG หรือ NK

จ	J หรือ CH
ฉ	CH
ช ฉ	CH หรือ SH
ซ	S หรือ C
ญ	Y
ฎ ฏ	D หรือ TH
ฏ ฏ	T
ฐ ฑ	TH
ฑ ฒ ท ฒ	T หรือ TH
น	N
บ	B
ป	P
ผ	PH
ฝ	F หรือ PH
พ ภ	P
ฟ	F หรือ V, PH
ม	M
ย	Y
ร	R
ล	L
ว	W หรือ V
ศ ษ ส	S
ห	H
อ	O
ฮ	H

หลักการเทียบสระไทย-อังกฤษ (และตัวอย่างคำ)

สระไทย	เทียบคำ	ผสมคำ
อะ อา	a	watana = วัฒนา
อิ	i	sanit = สานิต สนิท
อี	ee	naree = นารี
อื อี้	ue	bangsue = บางซื่อ
อุ	u	arun = อรุณ
อู	oo	somboon = สมบูรณ์
เอะ เอ	e	meri = เมรี
แอะ แอ	a, ae	bank = แบงก์
		daeng = แต่ง
โอะ โอ	o	sopa = โสภา
เอาะ ออ	or	pom = พร
อัวะ อัว	ua	saibua = สายบัว
เอียะ เอีย	ia	kian = เขียน
เอือะ เอือ	ue	mueng = เมือง
อำ อัม	um	bumrung = บำรุง
ไอะ ไอ อัย	ai	utai = อุทัย
		saichai = สายใจ
เอา	ao	chalao = เฉลา

ผู้เรียนอย่าได้กังวลเกี่ยวกับการเทียบพยัญชนะและเทียบสระข้างต้นนี้ เพราะเรียนไปจะค่อยรู้ค่อยสังเกตข้อเหมือนกัน และข้อแตกต่างกันไป เพราะคนละภาษาจะหาข้อเหมือนกันจริงๆ ไม่แน่นอนนัก

เรียนพูดเบื้องต้น

(BASIC SPEAKING)

ตัวอย่าง

การพูดภาษาอังกฤษนั้น ก็มีธรรมเนียมเช่นเดียวกับมารยาทของชาวไทย ย่อมมีทักทายเบื้องต้นกันก่อน หรือนัยหนึ่งยังมีการแนะนำตัวให้รู้จักกันเพื่อมิให้เขิน สิ่งเหล่านี้เรียกว่า “มารยาทในการสนทนา” หรือ “ธรรมเนียมที่พึงปฏิบัติในวงสังคม” ดังจะขอนำมากล่าวไว้เป็นแนวทางเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาที่จะเริ่มเรียนพูดภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ในโอกาสอันสมควรต่อไปดังนี้

1. Good morning (พูด มอ닝) = อรุณสวัสดิ์

คำนี้เราใช้ทักทายเมื่อพบกันครั้งแรกในเวลาเช้าไปจนถึงก่อนเที่ยงวัน แต่ที่ฝรั่งบางคนก็แนะนำว่า แม้จะพบกันเวลาบ่ายก็พูด Good morning ได้ ทั้งนี้หมายความว่า ทั้งสองฝ่ายยังไม่เคยพบปะหรือรู้จักกันมาก่อนเลย ตั้งแต่เข้ามา ดังนั้นเมื่อเพิ่งพบกันหรือมีการแนะนำให้รู้จักกันในตอนบ่าย จึงอนุโลมให้ใช้กลุ่มคำนี้ได้อยู่

2. Good day (พูด เด) = สวัสดิ์ตอนกลางวัน

คำนี้ใช้พูดทักทายกันเมื่อพบในเวลากลางวัน แต่ปัจจุบัน กลุ่มคำนี้ฝรั่งเองก็ไม่นิยมใช้พูดทักทายกันแล้ว ดังนั้นเมื่อเราเรียนพูดภาษาเขา เราจึงไม่ควรนำไปใช้พูด เว้นแต่ว่าเขาใช้ทักทายเราก่อน

3. Good afternoon (พูด อาฟเทอะนูน) = สวัสดิ์ตอนบ่าย

กลุ่มคำนี้ใช้พูดเมื่อพบกันในตอนบ่าย คือ หลังเที่ยงวันไปแล้ว จนกระทั่งถึงเวลา 18.00 น. (6 โมงเย็น)

4. Good evening (พูด อีฟนิง) = สวัสดิ์ตอนเย็น

กลุ่มคำนี้ใช้พูดทักทายกันเมื่อพบปะสนทนากับใครๆ เวลาเย็น ตั้ง

แต่อย่าคำเป็นต้นไป แม้จะตึกตื่นเที่ยงคืนไปแล้ว ถ้ายังไม่อำลากันไปนอนก็ คงใช้กลุ่มคำนี้อยู่เช่น การทักทายแขกหรือในงานเลี้ยง (Party) หรืองาน ราตรีสโมสร (Night ball) หรืองานอื่นๆ ที่จัดกันในเวลาค่ำคืน เขาใช้กลุ่ม คำนี้ทักทายกันเป็นเบื้องต้นเสมอ เว้นแต่คนคุ้นเคยสนิทสนมกันมาก่อน แล้วเท่านั้น ซึ่งจะได้นำมากล่าวในโอกาสต่อไป

5. Good bye (กู๊ดบาย) = ลาก่อน

กลุ่มคำนี้ใช้ทักทายกันเมื่อเวลาจาก ภายหลังจากที่ได้สังสรรค์สนทนากัน มาแล้ว และมักใช้กล่าวคำนี้ในเวลากลางวันเท่านั้น อย่านำไปใช้ปะปนกับ ข้อ (6) นักภาษาศาสตร์ชาวฝรั่งเศสกล่าวว่า คำๆ นี้พูดตัดตอนมาจากกลุ่ม คำเต็มว่า God be with you. (กอด บี วิธ ยู) = ขอให้พระเจ้าเป็นเจ้าคุ้มครองท่านด้วยเถิด ซึ่งเป็นเสมือนคำอวยพร

อนึ่ง คำว่า bye ภาษาอเมริกันเขียนเป็น by โดยตัด e ทิ้งไป และ บางคราวจะพูดแบบคุ้นเคยกันสั้นๆ ว่า

bye bye (บาย บาย) = ลาก่อน (โชคดีนะ) แบบชาวอังกฤษ แต่ ถ้าเป็นชาวอเมริกัน มักจะใช้คำมาแทนคำนี้ เช่น

So long (โซ ลอง) = ลาก่อนนะ ซึ่งนัยว่า ย่อมาจากความเต็มว่า so long live to you. (โซ ลอง ลิฟ ทู ยู) = ขอให้คุณมีอายุยืนขวัญยืน เถิด

6. Good night (กู๊ดไนท์) = ราตรีสวัสดิ์

ใช้พูดอำลากันในเวลากลางคืน หลังจากได้พบปะสนทนาหรือร่วม รับประทานอาหารกันมาแล้ว ซึ่งจะเป็นการกล่าวอำลาจากกันไปพักผ่อน หลับนอนบ้านใครบ้านมัน และจนถึงวันพรุ่งนี้จึงจะได้พบกันอีก ต่างฝ่าย ต่างพูดลากันด้วยกลุ่มคำนี้ ซึ่งถ้าเป็นอย่างภาษาหรือธรรมเนียมไทยเราก็คือหมายความว่า “ลาก่อนนะ (คราวหน้าค่อยพบกันใหม่)”

7. Bon voyage (บอง วัวยาจ) = ขอให้ (คุณ) โชคดีนะ

เป็นการกล่าวอวยพรให้คนอื่นมีความสุขสบายในเวลาที่มีการเดินทางไกล โดยเฉพาะการเดินทางทางทะเล

กลุ่มคำนี้ ชาวอเมริกันและชาวอังกฤษนิยมนำมาเอาไปใช้พูดรำลាក់ันไม่ว่าจะเป็นการเดินทางทางทะเลหรือทางเครื่องบิน (อากาศ)

ข้อควรจำ

การทักทายกันเบื้องต้นนี้ เราควรนำไปใช้อย่างไร ในโอกาสใดได้กล่าวมาบ้างแล้ว พึงจำไว้ให้ขึ้นใจพอสมควร ขั้นต่อไปจะขอนำเอาธรรมเนียมฝรั่งที่เขาจะมีการแนะนำให้รู้จักกันก่อนจะมีการเริ่มสนทนาเรื่องอื่นๆ อย่างเป็นการเป็นงาน ซึ่งถือว่าเป็นธรรมเนียมหรือประเพณีนิยมของผู้ดีชาวฝรั่งเขาใช้กัน

A. การแนะนำให้รู้จัก (INTRODUCTION)

1. How do you do?

เฮา ดู ยู ดู (พูดเร็วๆ เสียงจะเป็น เฮา ดี หยู)
คุณสบายดีหรือ

2. How are you?

เฮา อา ยู
คุณสบายดีหรือ

หมายเหตุ : ข้อ 1. ใช้พูดทักทายกับคนที่เคารพนับถือ หรือคุ้นเคยกัน ส่วนข้อ 2. ใช้พูดกับคนที่คุ้นเคยและเป็นกันเองหรืออยู่ในวัยเดียวกัน

ทั้งสองประโยคนี้ใช้ทักทายถามสารทุกข์สุกดิบกับคนต่างๆ ไปเมื่อพบกันครั้งแรก ตามปกติมิได้หมายความว่า “คุณสบายดีหรือ” ดูตัวอย่างการใช้เวลาพบปะ และมีการแนะนำให้รู้จักกันในวงสังคม ดังตัวอย่างต่อไปนี้